

متن پرسش

سلام استاد گرامی: خیلی ممنون از اشاره های زیبایی که می فرمایید. ببخشید استاد برای راه تفکر در بحث معماری و سکونت مواردی که به ذهنم آمد را خدمتتان مطرح می کنم. خیلی ممنون می شوم اگر لطفا راهنمایی بفرمایید. در مورد سکونت الهی؛ روحی که با معماری ایجاد می شود، به انسان القا می شود. و می تواند موجبات احساس سکونت و وقار را فراهم می کند. ولی سکونت بر خانه عنکبوت یعنی القای روحی که ثبات ندارد. به راستی؛ علائم و نشانه های خانه ی عنکبوت در سکونت های ما کدام است؟ - تکنولوژی در معماری چگونه می تواند به ما برای سکونت الهی کمک کند؟ - زبان فرم امروز کدام است؟ - و انسان چه میزان محاصره در فرم هاست؟ - در مورد سکونت و سیاست؛ و وجه الهی؛ آیا می توانیم بگوییم «نحوه سکونت ما، عین دیانت ماست.» - بیرون شوندگی به عنوان نحوه ی حضور انسان در بیان هایدگر، چگونه در معماری و سکونت تجلی پیدا می کند؟ - مهاجرت از معماری و سکونت های اکنون، «مهاجر الی ربی» - شهر به عنوان سکونت جمع مومنین، ظهور سواد اعظم است و عُرف سکونت نشاندهنده ی ایمان انسان هاست. خیلی خیلی ممنونم از راهنمایی شما و وقت شما

متن پاسخ

باسمه تعالی: سلام علیکم: همان طور که متوجه شده اید موضوع سکونت و سکنی گزیدن در این تاریخ، موضوع بسیار حساسی است و در این مورد باید به جهان بین دو جهان فکر کرد بدین معنا که در عین استفاده از تکنولوژی جهت معماری بتوانیم از سلطه تکنولوژی بر حذر باشیم و لازمه آن توجه و تصور شخص معمار است که متوجه سکنی گزیدن انسان در مسکن خود باشد. با توجه به چنین حضور ذهنی باید دست به کار شد و البته نباید عجله کرد زیرا نه می توان در خانه هایی زندگی کرد که فقط به یک معنا، خوابگاه حساب می شود و نه می توان انتظار در اختیار داشتن زمین هایی را داشت به وسعت ۱۰۰۰ متر، که خانه های سنتی در آن زمین ها بنا شده است. موفق باشید